

Dzieje Apostolskie

Rozdział 18

1. Potym odszedłszy z Aten, przyszedł do Koryntu, 2. a znalazłszy niektórego Żyda, imieniem Akwilę, rodem z Pontu, który był niedawno z Włoch przyszedł, i Pryscyllę, żonę jego (dlatego iż był przykazał Klaudiusz, aby Żydowie wszyscy poszli precz z Rzymu), przyszedł do nich. 3. A iż był tegoż rzemiosła, mieszkał u nich i robił (a byli namietniczego rzemiosła). 4. I rozmawiał w Bóźnicy na każdy szabbat, przypominając imię Pana Jezusowe, i namawiał Żydy i Greki. 5. A gdy przyszli z Macedonijej Sylas i Tymoteusz, nalegał słowem Paweł, oświadczając Żydom, że Jezus jest Chrystusem. 6. Lecz gdy się oni zastawiali i bluźnili, wytrząsnąwszy szaty swe, rzekł do nich: Krew wasza na głowę waszą; czystym ja, odtychmiast pójdę do Poganów. 7. I odszedłszy stamtąd, wszedł w dom niektórego, imieniem Tyta Justa, który służył Bogu, którego dom był podle bóźnice. 8. A Kryspus Arcybóźnik uwierzył Panu ze wszystkim swym domem i wiele Koryntian, słuchając, uwierzyło, i chrzest przyjmowało. 9. I rzekł Pan Pawłowi w nocy przez widzenie: Nie bój się, ale mów, a nie milcz, 10. dlatego że ja jestem z tobą, a żaden się na cię nie rzuci, abyć miał zaszkodzić: abowiem ja wielki lud mam w tym mieście. 11. I zamieszkał tam rok i sześć miesięcy, nauczając u nich słowa Bożego. 12. A gdy Gallio był starostą w Achai, powstali jednomyślnie Żydowie przeciw Pawłowi i przywiedli go do sądu, 13. mówiąc: Iż ten przeciw zakonowi namawia ludzie chwalić Boga. 14. A gdy poczynął Paweł usta otwarzać, rzekł Gallio do Żydów: O mężowie Żydowscy, gdyć by co niesprawiedliwego było albo złoczynstwo wielkie, słusznie bych was wycierpiał. 15. Lecz jeśli są gadki o słowie i imionach i zakonie waszym, sami tego patrzcie: ja nie chcę być tego sędzią. 16. I odegnął je od stolicy. 17. A porwawszy wszyscy Sostena Arcybóźnika, bili go przed stolicą, a Gallio nic o to nie dbał. 18. A Paweł, gdy jeszcze przez niemały czas zamieszkał, pożegnawszy się z bracią, wiozł się do Syryjej (a z nim Pryscylla i Akwila), który sobie głowę był ogolił w Kenchrze, bo miał ślub. 19. I przyszedł do Efezu, i tam je zostawił. A sam wszedłszy do bóźnice, rozmawiał z Żydy. 20. A gdy oni prosili, żeby dłuższy czas zamieszkał, nie zezwolił, 21. ale pożegnawszy się i rzekłszy: Wrócę się zaś do was za wolą Bożą, i puścił się z Efezu. 22. A gdy przyszedł do Cezarejej, wstąpił a kościół pozdrowił i puścił się do Antiochijej. 23. I zamieszkawszy tam niektóry czas, wyszedł, obchodząc porządnie krainę Galacką i Frygią, utwierdzając wszystkie ucznie. 24. A Żyd niektóry, imieniem Apollo, rodem z Aleksandryjej, mąż wymowny, zaszedł do Efezu, będąc potężny w Piśmiech. 25. Ten był nauczony w drodze Pańskiej, a zapalony duchem mówił i nauczał pilnie tego, co się tknie Jezusa, wiedząc tylko o chrzcie Janowym. 26. Ten tedy począł bezpiecznie poczynąć w bóźnicy. Którego usłyszawszy Pryscylla i Akwila, przyjęli go i pilniej mu wyłożyli drogę Pańską. 27. A gdy chciał iść do Achajej, napominając bracią pisali do uczniów, aby go przyjęli. Który, gdy przyszedł, wiele pomagał tym, którzy uwierzyli. 28. Abowiem potężnie przekonywał Żydy jawnie, okazując z Pisma, iż Jezus jest Chrystusem.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuity, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.